

Karina Hyggen Amland
Langoddveien 122
1367 Snarøya

Tilsynsutvalget for dommere
Domstoladministrasjonen
7485 Trondheim

Snarøya, 21. september 2011

Klage mot lagdommer Peter L. Bernhardt – Borgarting lagmannsrett

Hver enkelt dommer er uavhengig av den andre, hvilket følger av prinsippet om dommeres uavhengighet. Dersom dommerne A, B og C har fått i oppgave å avgjøre et rettslig problem, men nekter å fullføre sin oppgave, kan ingen andre dommere avgjøre saken *for dem*, bekrefte og signere deres avgjørelser, eller på annen lignende måte intervensere i deres arbeid, selv ikke domstollederen.

Dette kommer for øvrig klart til uttrykk i Bangalore prinsippene som omhandler etiske regler for dommere, jf første prinsipp – Uavhengighet, pkt. 1.1, som i norsk uautorisert oversettelse lyder:

"En dommer skal utøve sitt mandat uavhengig og på basis av dommerens egen vurdering av sakens fakta og i overensstemmelse med en samvittighetsfull forståelse av loven..."

Det fremgår følgelig av Bangalore prinsippene, at kun den dommer som har *deltatt* i behandlingen av en sak kan *signere* på avgjørelsen, hvilket for så vidt gir seg tilkjenne i tvl § 19-2, første ledd, som lyder:

*"En avgjørelse som treffes på grunnlag av et rettsmøte, skal treffes av de dommere som har deltatt i rettsmøtet."*¹

Videre fremgår det av tvl § 19-4, annet ledd, at:

"Avgjørelsen er avsagt skriftlig når alle rettens medlemmer har undertegnet den..."

5. januar 2010 ble kjennelse i sak 09-172806 forkynt for meg. Kjennelsen er usignert men skal – i følge bekreftelse av en person: "M" (som antakelig må være Marit Pedersen eller Marianne Ofstad, begge konsulenter uten mandat ved Borgarting lagmannsrett) – angivelig være OK.

Som det fremgår av første og siste siden av kjennelsen, har lagdommerne Petter Chr. Sogn, Jørgen F. Brunsvig og Espen Bergh blitt trukket ut, hvoretter de også har behandlet saken, dog har de ikke signert.

¹ Min understrekning.

Bilag nr. 1 : Første og siste side av *usignert* kjennelse av 2. desember 2009.

Ved innsyn av 6. april 2011 – i den "originale" kjennelsen av 2. september 2009 i sak 09-172806 for Borgarting lagmannsrett – ble jeg klar over at Peter L. Bernhardt har signert som dommer i saken, dette til tross for at han ikke har deltatt i behandlingen av saken.

Bilag nr. 2 : Første og siste side av *signert* kjennelse av 2. desember 2009.

Faktum i herværende sak er i korte trekk at dommerne Petter Chr. Sogn (A), Jørgen F. Brunsvig (B) og Espen Bergh (C) har vurdert de faktiske og rettslige sidene av saken, mens dommerne A, B og Peter L. Bernhardt (D) har signert avgjørelsen.² M.a.o. har dommer C nektet å signere på en avgjørelse han har deltatt i, mens dommer D – som aldri har hatt noe med saken å gjøre – har signert, i stedet for C. Kjennelsen er følgelig avsagt i strid med EMK art. 6, SP³ art. 14, tvl § 19-2, første ledd, § 19-4, annet ledd, og dl § 55, tredje ledd. Like åpenbart er det at kjennelsen er avsagt i strid med Bangalore prinsippene om dommeretikk, som rommer og verner om dommernes uavhengighet, upartiskhet, integritet, korrekte opptreden (sømmelighet), likebehandling, faglig dyktighet og arbeidsomhet.

Av det som er gjennomgått ovenfor fremstår det som selvsagt at enhver dommer, før vedkommende tar sete som dommer, er kjent med at han/hun ikke kan signere rettsavgjørelser han/hun ikke har deltatt i. Det er straffbart for en dommer å handle mot bedre viten, jf. Straffeloven § 110, første ledd, som lyder:

"En Dommer, et lagrettemedlem eller et skjønnsmedlem, der som saadan handler mod bedre Vidende, straffes med Fængsel indtil 5 Aar."

Bernhardt har handlet mot bedre viten da han signerte på kjennelsen, og skal naturligvis straffes for handlingen, dette etter en rimelig og rettferdig og ikke minst reell rettergang.

Mht fristberegningen legger jeg til at kjennelsen ikke var signert da den ble forkynt 5. januar 2010, ei heller var kjennelsen signert da jeg ba om kopi av den ca 23. mars 2011. I og med at jeg fikk kopi av en signert kjennelse først 6. april 2011, fremstår det som sikkert at kjennelsen har blitt signert i tidsrommet *etter* 23. mars 2011, hvilket får til følge at dokumentet er forfalsket og derved er et resultat av en straffbar handling. Klagefristen i dl § 237, fjerde ledd, annet pkt., begynner følgelig sitt løp tidligst fra det tidspunkt "*forholdet fant sted*", nemlig 6. april 2011, og altså ikke 2. desember 2009.

Når dette er sagt, oppstår det naturlig nok et spørsmål om ikke vi står overfor en *pågående* rettsstridig og kritikkverdig handling; nemlig den at Bernhardt nekter å fortelle sannheten, informere partene og innrømme at han har signert på en kjennelse han som dommer ikke har deltatt i. Dette, at en dommer så åpenbart handler i strid med alt det en uavhengig domstol er ment å stå for, er i seg selv en kritikkverdig handling som tidligst opphører den dag dommer Bernhardt innrømmer de straffbare handlingene og trekker sin signatur fra kjennelsen. Det skulle være unødvendig å nevne de skader hans pågående kritikkverdige og rettsstridige handling påfører meg.

Uavhengig av klagefristen bør Tilsynsutvalget rette fokus mot krenkelsen av de ovennevnte regler, og dens alvor, hvor en dommer altså har signert en avgjørelse han ikke har medvirket i og hvor dommeren per i dag fremdeles legger skjul på sannheten.

² Jeg understreker her at kjennelsen ikke ble signert 2. desember 2009 til tross for at lagmannsretten hevder at avgjørelsen ble fattet denne dagen. Kjennelsen synes å ha blitt signert en eller annen gang mellom 23. mars og innsynet av 6. april 2011.

³ FN's konvensjon om sivile og politiske rettigheter.

Lagdommer Peter L. Bernhardt har åpenbart ikke opptrådt i samsvar med loven eller på en måte som inngir *alminnelig tillit og respekt*. Bernhardt har følgelig opptrådt i strid med god dommerskikk og jeg krever, i lys av det som er nevnt ovenfor, at Tilsynsutvalget for dommere intervensjoner, gransker saken og tildeler lagdommer Peter L. Bernhardt den aller strengeste reaksjon, jf dl § 236, annet ledd.

Avslutningsvis legger jeg til at Bernhardt – ved å signere på en rettsavgjørelse han ikke har deltatt i, samt gjennom hans tilbakeholdelse av sannheten – har demonstrert at han er uegnet til å gjennomføre de plikter som følger et dommerembete, og følgelig utvilsomt kvalifiserer til suspensjon og avskjed.

Jeg ber DA om å bekrefte mottaket av denne klagen, samt å holde meg orientert om saksbehandlingen.

Med vennlig hilsen

Snarøya, 21. september 2011

Signert
Karina Hyggen Amland